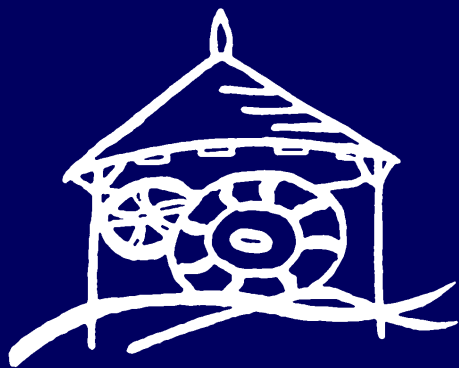

2019. I. negyedév

Aqua Mobile

A Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság lapja

Tartalom

Víz Világnapja	2
2019	
Balatoni	4
kikötők	
Projektjeink hírei	6
TSOnline	8
Nádvágás a	9
Velencei-tavon	
Új	11
hidrometeorológiai állomás	
Sikeres akkreditáció	
Föld- és	12
csatornamérés a	
Távol-Keleten	
Interjú	14
Dr. Csonki	
Istvánnal	
Tanulunk	16
Személyi hírek	18
Nyugdíjas klub	20

Rajz: Kovács Krisztina

UN WATER

A VÍZ VILÁGNAPJA

2019. MÁRCIUS 22. - VIZET MINDENKINEK!

A Víz Világnapja 2019

A Víz Világnapja 2019

Az ez évi Víz Világnap szlogenje: Vízet mindenkinek! A jelszó arra az egyszerű hangzó, ám mégis óriási kihívásra hívja fel a figyelmet, hogy minden ember számára elérhető legyen a víz. Földünk népességének egyötöde él olyan régiókban, ahol az élőlények számára nem biztosított a létfenntartásukhoz elegendő víz. A megfelelő mennyiségű és minőségű édesvíz hiányában az aszály a mezőgazdaságot működésképtelenné teszi, ennek következtében az élelem biztosítása is akadályokba ütközik. De víz szükséges mindennapi egészségünk megőrzéséhez, a betegségek megelőzéséhez, legyen szó kézműsárról vagy a szennyvíz elvezetéséről.

Napjaink legdrágább kincsének megőrzéséért, a meggondolatlan pazarlás féken tartásáért nem csupán a magunk jóléte, hanem a következő nemzedékek érdekében is felelősséggel tartozunk. A Víz Világnapja alkalmából a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság társszervezetékkel összefogásban erre a feladatra kívánta ráirányítani a figyelmet. Óvodásokat és iskolásokat ösztönöztünk arra, hogy működjenek együtt abban a társadalmi felelősségvállalási folyamatban, melynek célja, hogy mindannyian elismerjük és tegyünk is érte, hogy a vízhez mindenkinek joga van.

Működési területünkön több ezer gyerek, pedagógus és szakember tette sikeressé a rajz-, fotó- és irodalmi pályázatokat és programokat, melyek sorában voltak koszorúzások, szakmai és kulturális előadások, díjátadók.

Az alábbi, valamint a címoldalon, az első és hátsó belső borítólapon látható fotók a Víz Világnapjára készített rajz- és kerámia alkotásokat ábrázolják, valamint a Balatoni Vízügyi Kirendeltség diákoknak szervezett programjain készültek. (Fotók: KDTVIZIG, Bácskai Gergely, duol.hu/VLA)

Víztudomány

A balatoni kikötők jogállásában bekövetkezett változások 2007 – 2012 között

Dr. Kelemen Krisztián publikációjának IV. része
(Az I.-II.-III. részek az Aqua Mobile korábbi számaiban olvashatók.)

Az élet megáll, majd újraindul – a kikötőkre vonatkozó (mederhasználati) szerződések felteteleinek változásai 2011-et követően

A 2011. év decemberének utolsó napja mérföldkövet jelentett a kikötői szerződések, illetve a vízügyi igazgatóságok tulajdonosi jogainak gyakorlásának életében. Mint fentebb már szóltunk róla, ekkor lépett hatályba ugyanis a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény, amely lényegében változtatta meg a mederhasználati szerződésekre vonatkozó félig-meddig már kialakult gyakorlatot. Az Nvt. 3.§ (1) bekezdésének 3. pontja a forgalomképtelen nemzeti vagyont a következőképp fogalmazta meg: „az a nemzeti vagyon, amely nem idegeníthető el, vagyonkezelői jog, jogszabályon alapuló használati jog vagy szolgálat kivételével nem terhelhető meg, azon dologi jog vagy osztott tulajdon nem létesíthető.”

Az Nvt. 6.§ (1) bekezdése értelmében: „Az Állam vagy helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonában álló nemzeti vagyon (...) nem idegeníthető el, vagyonkezelői jog, jogszabályon alapuló használati jog vagy szolgálat kivételével nem terhelhető meg, azon osztott tulajdon nem létesíthető. Ezen tilalom az állam vagy helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonában álló nemzeti vagyonba tartozó javak teljes terjedelmében fennáll.” A fenti törvény hatályba lépésével egy időben, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóságot a Magyar Állam képviselője arról tájékoztatta, hogy mivel a Balaton tó kizárólagos állami tulajdonban van és forgalomképtelen, a jogszabály nem teszi lehetővé a mederhasználó kikötői létesítményekre vonatkozó tulajdonjogának (osztott tulajdon keletkezésének)

elismerését az Igazgatóság számára. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a (többször különböző pályázatokhoz kapcsolódó) projektek keretében tervezett, vagy épülő kikötőkre vonatkozó szerződések és tárgyalások, akkor még előre nem látható ideig (a jogi probléma megoldásának idejére) szünetelni kényszerültek.

Azt a jogi megoldást, amely a jogszabályi környezet lehetővé tett, valamint a kialakult bonyolult helyzet összes szereplője számára elfogadható volt – mint alább majd látni fogjuk – az jelentette, hogy a mólók, partvédőművek, és egyéb vízállásmentesítések, mint a PTK szerinti ingó dolgok kerülhetnek bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

Csak 2013. augusztus 15. napján vette kézhez a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság az MNV Zrt. által postázott küldeményt, amely egy meghatalmazásból, egy megbízási szerződésből valamint egy mederhasználati mintaszerződésből állt. Mérföldkövet jelent ez a nap, hiszen másfél év után újra elindulhattak, folytatódhattak az Nvt. szabályozásának hatálybalépése miatt ideiglenesen szünetelő, szerződéskötések, tárgyalások. A megbízási szerződés a célból került megkötésre a két fél között, hogy az MNV Zrt., mint megbízó, mederhasználati szerződések megkötésével, előkészítésével, az előkészítést megelőző tárgyalások kérelmezővel történő lefolytatásával kapcsolatos igényei, érdekei a szakismerettel rendelkező vízügyi igazgatóság, mint megbízott közreműködésével magasabb szinten érvényesüljenek, valamint a szerződés megkötésére, előkészítésére vonatkozó eljárásrend egy-szerűsödjön. Itt kell említést tenni arról, hogy a jelzett moratórium időszakában a vállalkozókat a kikötők után díjfizetés nem terhelte, ezzel tulajdon-

képpen ők is „időt nyertek”. Az Nvt. külön rendelkezett a törvény hatálybalépését megelőzően megkötött szerződésekéről is. E szerint a hatálybalépést megelőzően megkötött, tartós jellegű felépítményekre vonatkozó, osztott tulajdon létesítésére irányuló rendelkezést tartalmazó szerződések, nem ütköznek az Nvt. tilalmába.

A fentiek alapján 2013. évben rendszeresített mederhasználati jogi feltételrendszer él jelenleg is, és ez a korábbiakhoz képest jelentős változtatásokat tartalmaz:

- a mederhasználati / -bérleti szerződést kötő fél köti: az MNV Zrt. (névében a megbízás alapján aláíró vízügyi igazgató) valamint a Használó. A vízügyi igazgatóság és az MNV Zrt. között született megbízás szerint az érintett vízügyi igazgatóság az MNV Zrt. névében jár el a mederhasználati szerződést megelőző tárgyalásokon, készíti elő a szerződéseket, valamint írja alá azokat. Emellett a megbízott vízügyi igazgatóságot tájékoztatói kötelezettség terheli a beérkezett szerződéskötési kérelmek tárgykörében, az MNV Zrt. mint megbízó a feladatok ellátását bármikor ellenőrizheti, természetesen a feleket terhelő állandó együttműködési kötelezettség mellett. Kötelezettsége a megbízottnak negyedévente jelentést készíteni a megbízó számára a megkötött szerződésekről, valamint a megkötött szerződések egy eredeti példányát 30 napon belül postázni a megbízó részére.

- Az újonnan kötendő mederhasználati /-bérleti szerződésben a Felek rögzítik, hogy a Magyar Állam képviselője tulajdonosi hozzájárulást ad ahhoz, hogy a Balaton tóban a Használó az engedélyezési tervben szereplő vízilétesítményt megvalósítsa és a tervdokumentáció alapján vízjogi létesítési engedélyt kérjen, valamint ugyancsak tulajdonosi hozzájárulást ad a megvalósult vízilétesítmény számára történő üzemeltetési engedély megkéréséhez is.

- az új feltételek kifejezetten rögzítik, hogy a szerződés alapján a Használó a vízjogi üzemeltetési engedély jogerőre emelkedésének időpontját megelőzően is már jogosult a Balaton tó igénybevételeire;

- A ma is használt szerződésminta 4. pontja pedig nem szól másról, mint a közel tíz év óta tartó folyamat (jogi értelemben vett) lényegéről:

- Az újonnan kötendő mederhasználati /-bérleti szerződések szövege rendezzi a közel tíz év óta tartó folyamat (jogi értelemben vett) lényegét: „(...) Szerződő felek megállapodnak, hogy a vízilétesítményt – tekintettel a 120/1999 (VIII.6.) Kmr. 6. §-ban foglalt szabályozásra (...) a Használó tulajdonába kerülő olyan dolognak tekintik, melyre a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény, ingó dolgokra vonatkozó előírásait rendelik alkalmazni. Az MNV Zrt. (...) kifejezetten kizárja a vízilétesítmény ingatlanként történő ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének lehetőségét.”

- Az újonnan kötendő mederhasználati /-bérleti szerződések rögzítik, hogy a felek a mederhasználati díjat, a ténylegesen

elfoglalt terület (m²) után, a 64/2012 (XII.7) NFM. ún. díjrendeletben meghatározott tételek szerint számolják;

- jelentős módosítás a korábbiakhoz képest, hogy a kiszámlázott mederhasználati díj teljes egészében az MNV Zrt-t illeti.

Összegzés

A Balaton tavat és Velencei-tavat 2007-ig minden, azoknak medrét használó vállalkozás, önkormányzat díjmentesen használhatta. A Balaton tavon létesített és a jövőben létesítendő kikötőkre vonatkozóan 2007. szeptemberétől kezdődően kötettek mederhasználati szerződések, amelyek díjfizetésre kötelezik az állami vagyont használó kikötő-üzemeltetőket. Ezen folyamat elindítója a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság volt.

A használók által fizetendő díjtételeket és a szerződésminta(ka)t, a Balaton felett a tulajdonosi jogokat gyakorló Kincstári Vagyoni Igazgatóság, majd a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. hagyta jóvá, illetve határozta meg. A 2007. szeptembere és 2011. májusa közötti időszakban 17 mederhasználati/-bérleti szerződést kötöttünk.

A mederhasználati szerződésekre és azok díjtételeire kontroll értékbérlés született és a díjtételek bevezetését széleskörű egyeztetés előzte meg. Számos esetben olyan kikötőkre is jelzik az azt működtetők szerződéskötési szándékukat, amelyeknek még le sem járt a vízjogi üzemeltetési engedélyük, sem pedig a hajózási engedélyük, pedig még nem született meg azon jogszabály, amely szerint a szerződéssel nem rendelkező kikötők a jogszabály erejénél fogva elvesztik engedélyüket.

Lejárt engedélyek esetén pedig a hatóság már csak akkor engedélyezi az

üzemelést, amennyiben a kikötőre vonatkozóan mederhasználati szerződés került megkötésre.

A mederhasználati szerződések megkötésére irányuló hajlandóság a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság tapasztalatai szerint a korábbi évekhez viszonyítva emelkedett, azonban a nemzeti vagyonról szóló törvény hatályba lépését követően Igazgatóságunk - mederhasználati szerződést a mintaszerződésnek a tulajdonosi jogokat gyakorló MNV Zrt. általi felülvizsgálatáig nem köthetett. Ennek vizsgálatára azért volt szükség, mert az Nvt. hatályba lépését követően a kikötőkre vonatkozó mederhasználati szerződések az Nvt. által tiltott, osztott tulajdon tilalmába ütköztek volna. A balatoni kikötők tekintetében osztott tulajdon bejegyzésére a nemzeti vagyonról szóló törvény hatályba lépését megelőzően sem került sor, annak ellenére, hogy a háromoldalú mederhasználati szerződés ezt lehetővé tette volna, de ezen esetekben is kétséges, hogy a földhivatal önálló építményként bejegyezte volna-e az ingatlan nyilvántartásba a mederben megvalósult kikötői létesítményt.

A minisztériumok és különböző érintett hivatalok, hatóságok közti egyeztetéseket követően megszületett jogi megoldás, 2013-tól ismét lehetővé tette a mederhasználati szerződések megkötését.

dr. Kelemen Krisztián

KDTVIZIG

(fotó: mvmse.hu)

Hírek

Sajtónyilvános konferencia a projekt kapcsán

A „Velencei-tavi partfal komplex, fenntartható rehabilitációja” című projektet megvalósító konzorcium 2019. február 27-én konferenciát tartott, ahol az érdeklődők szakmai előadásokon ismerhették meg a tervezés és kivitelezés főbb projektelemeit.

A konferencián Dr. Pomogyi Piroska hidrobiológus (Országos Vízügyi Főigazgatóság) mutatta be a Velencei-tó nádasait, az élőhelyek rekonstrukciójával kapcsolatba hozható összefüggéseket. Előadásában elhangzott: a nádasok jelenléte nagyban hozzájárul a partvédművek jó állapotának fenntartásához, így az öbölkorítások és a partfalrekonstrukció során is kiemelt szempont azok állományának megőrzése, a vegetációt védő technológiai javaslatok kidolgozása. A projekt során az áram-

lásjavító kotrások és a költőszigetek létesítésén keresztül nádas-rehabilitációs és élőhely-rekonstrukciós tevékenységek is megvalósulnak. A folyamatos monitorozással a kivitelezés növényzetre gyakorolt hatása is nyomon követhetővé válik.

A tó őshonos halállományára gyakorolt várható hatásokról Pálkás Imre Pál halgazdálkodási szakügyintéző (Magyar Országos Horgász Szövetség) előadásán keresztül tájékozódhatott a hallgatóság. Mint azt kiemelte: a projekt egyik jelentős elemében a még kiépítetlen partfalú területeken ívőhelyek és halbölcsők kialakítása történik. Ezáltal a halállomány és a vízparti élőlények szaporodásukhoz természet közeli élőhelyeket találnak a sekély víz-

ben és a parton. A konferencia záró előadásában a természetvédelmi területen kialakítandó költőszigetek kapcsán Csihar László tájegységvezető (Duna-Ipoly Nemzeti Parki Igazgatóság) előadásában bemutatásra került a tó rejtett madárvilága és a velencei-tavi madárpopuláció védelmének fontossága és annak fokozott figyelembe vétele a projekt kivitelezése során.

Az éghajlatváltozás Balatonra gyakorolt hatásait vizsgálja a 300 millió forintos támogatással megvalósuló projekt

A Széchenyi 2020 program keretében valósul meg az éghajlatváltozás Balatonra gyakorolt hatásait vizsgáló, „A klímaváltozás hatásainak vizsgálata a Balaton vízkészletére, belső áramlási viszonyaira, ezek hatása az élővilágra” (KEHOP-1.1.0-15-2017-00011) projekt. A projekt kedvezményezettje az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság konzorciuma. A beruházás teljes költsége 300 millió Ft, amelyet az Európai Unió és Magyarország Kormánya által nyújtott, vissza nem térítendő támogatás biztosít.

A KEHOP-1.1.0 pályázati konstrukcióban megvalósuló projekt célja az utóbbi évtizedben gyakoribbá váló időjárási szélsőségek által a Balaton vízkészletében, vízminőségében, élővilágában előidézett változások vizsgálata, továbbá a vízszintszabályozás összehangolása az éghajlatváltozás okozta kihívásokkal, illetve a szélsőséges balatoni vízállások negatív hatásainak mérésére intézkedési javaslatok megfogalmazása.

A Balaton 1863-tól, a vízeresztő zsilip megépítésétől szabályozott tónak számít. Vízfelületéhez viszonyítva kis vízgyűjtőterülettel és kifejezetten kis átlag vízmélységgel rendelkezik, ezért az időjárás rövid és hosszútávú hatásaival szemben nagyfokú érzékenység jellemzi. A tó vízállásában azok az időszakok teremtenek szélsőséges helyzetet, amikor egy-egy természetes vízháztartási tényező (csapadék, hozzáfolyás, párolgás) tartósan és jelentősen eltér az átlag-

ostól. A stabilabb vízhasználatokat támogató állapot elérése érdekében szükséges az időjárás okozta szélsőséges helyzetekhez való alkalmazkodás feltételeinek megteremtése, mert mindkét irányú szélsőség jelentős gazdasági károkat okozhat. A projekt keretében készülő tanulmányok a vízszintszabályozás és az éghajlatváltozás közötti összefüggés vizsgálatát és a szélsőséges vízállások okozta negatív hatások feltárását célozzák, amelyhez az adatokat és azok kiértékelését a beszerzésre kerülő monitoring és informatikai eszközök biztosítják. A beszerzett eszközök a későbbiekben hozzájárulnak a zajló folyamatok pontosabb megismeréséhez és azok előrejelzéséhez.

A változó éghajlati hatások pontosabb ismerete segít a szükséges hatásmérséklő intézkedések meghozatalában és alkalmazásában, ezzel is előmozdítva a Balaton üdülési célú hasznosítási prioritásának megőrzését. A projekt hozzájárul a Balaton klímaváltozással szembeni érzékenységeinek megismeréséhez, illetve előkészíti a Balaton vonatkozásában megfogalmazott stratégiai fejlesztések keretében megvalósítandó további projektek egyes elemeit úgy, hogy közben eleget tesz a Víz Keretirányelv (VKI) legfontosabb előírásainak.

A projekt fizikai befejezésének tervezett időpontja: 2019. június 15.

Lakossági fórumot tartottak Szekszárdon

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság (KDTVIZIG) konzorciumi együttműködésében megvalósuló „Szekszárd, Lőtéri vízbázis kármentesítése” című projekt bemutatására 2019. február 28-án 17 órakor lakossá-

gi fórumot tartott a kedvezményezett Konzorcium a szekszárdi Vármegyeházán. A fórumon elsőként a kedvezményezett Konzorcium részéről Tóth Sándor műszaki igazgatóhelyettes ismertette a kármentesítési projekt előzményeit, a szennyezettség ismertté válása óta eltelt időszakban a szennyező anyag eltávolítására tett erőfeszítéseket. A megjelent érdeklődőket ezt követő-

en a projekt előkészítő szakaszának tervezési feladatait ellátó Víziterv Environ Kft. részéről Tóthné Zöldi Irma tájékoztatta a kármentesítés során elvégzendő feladatokról.

Ezt követően lehetőség nyílt az érdeklődők által feltett kérdések megválaszolására, az észrevételek megvitatására.

Szöveg: Halasi Réka

Víz-ügyünk

Településsoros adatszolgáltatással kapcsolatos feladataink, és tájékoztatás az országos tájékoztató rendezvényekről

A víziközmű szakterület életében 2016-ban kezdődött a településenkénti egyedi szennyvízkezelésének és szennyvízes beruházásainak számbavétele a 379/2015 (XII.08.) Korm. rendelet 2. mellékletében meghatározottak szerint. A Településsoros Jegyzék adatainak megadására a jogszabály alapján az önkormányzatok jegyzői kötelezettek, míg a vízügyi igazgatóságok az adatszolgáltatások fogadói, begyűjtői, az adatok feldolgozói. A benyújtott, feldolgozott adatszolgáltatások alapján készül el az a Jegyzék, amely összegzi az ország összes településének e témában benyújtott adatát és minden év novemberében felkerül a www.kormany.hu oldalra.

Az első két évben az adatszolgáltatás excel táblák kitöltésével történt, feldol-

gozása szintén excel táblában valósult meg. A 2018. évi adatszolgáltatás – mely a 2017. december 31-i állapotokat kellett, hogy tükrözze – már az ún. TSOonline (településsoros-online) felületen vált lehetővé az informatikai fejlesztéseknek köszönhetően.

Mivel is járt ez a módosítás?

- A programfelület maga tartalmazza a „Rendszer útmutató”-t, mely a 2019-es évtől külön vált „Szakmai útmutató”-vá (adatok tartalmi elemeire, követelményekre vonatkozik) és „Technikai útmutató”-vá (a program használatát mutatja be lépésről-lépésre).

- Lehetőséget ad a felületen az *adatközlő* (önkormányzat) és az adatok helyességét, összefüggéseit *felülvizsgáló* (vízügyi igazgatóság) közötti írásos kommunikációra (feljegyzések)

- A kialakított rendszer képes az egy-mást követő évek adatainak tárolására, megjelenítésére az aktuális év kiválasztásával.

- Segíti az adatszolgáltató munkáját azzal, hogy a kitöltés során az előző

A vízügyi ágazat – a Belügyminisztérium engedélyével és támogatásával -arra az álláspontra jutott, hogy szükséges egy, a TSOonline rendszer működésével és kitöltésével kapcsolatos országos szintű tájékoztató/interaktív bemutató megtartása, az adatszolgáltatók minél szélesebb körben történő megkeresésével.

évek adatai átmásolásra kerüljenek (praktikusan akkor, ha nem volt változás, vagy csak kismértékű és gyorsabb a másolt adatok javítása, mint az adatok újbóli felvitele).

- Nyújt egy összegző felületet – feldolgozási napló- ahol az összes kitöltendő lap feldolgozási állapotát megmutatja.

TELEPÜLÉSSOROS-ONLINE ADATFELDOLGOZÓ RENDSZER
Vízügyi online adatszolgáltatás
Az adatszolgáltatás a 379/2015. (XII.8.) Kormány Rendelet alapján kötelező

Nyitólap > Objektum lista > xLigetfalv

Felhasználói adatok Hivatal/igazgatóság Jelszómódosítás Feldolgozási napló Szakmai útmutató Technikai útmutató Kijelzés

KÖZINTÉZMÉNYI/TURISZTIKAI EGYEDI LÉTESÍTMÉNYEK

LAKOSSÁGI EGYEDI LÉTESÍTMÉNYEK

INGATLANOK (1)

INGATLANOK (2)

INGATLANOK (3)

TÁRGYÉVI TERVEZETT FEJLESZTÉSEK

TÁRGYÉVI BERUHÁZÁSOK

BERUHÁZÁSI RÁFORDÍTÁSOK

A településen meglévő köztisztviselői vagy szállodai/turisztikai létesítmények szennyvízeinek tisztítására szolgáló egyedi szennyvíztisztító létesítmény(ek), zárt szennyvíztároló(k)

Évszám: 2018 Feldolgozási állapot: üres

Feljegyzések: Adatközlő Felülvizsgáló Adatjavító

Mentés

2017. ÉVI ADATOK

Másolás

2018. ÉVI ADATOK

A településen meglévő köztisztviselői vagy szállodai/turisztikai létesítmények szennyvízeinek tisztítására szolgáló egyedi szennyvíztisztító létesítmény(ek), zárt szennyvíztároló(k)

5. Egyedi szennyvíztisztító berendezés: db

9. Lakosszám: fő

5. Egyedi szennyvíztisztító berendezés: db

9. Lakosszám: fő

6. Tisztítómezővel ellátott oldómedence létesítmény: db

10. Lakosszám: fő

6. Tisztítómezővel ellátott oldómedence létesítmény: db

10. Lakosszám: fő

- Alkalmas arra, hogy az adatok közötti összefüggéseket vizsgálja, és a már említett országos Jegyzék adatai lekérdezhetők, kinyerhetők belőle.

Az elmúlt év tapasztalatai alapján, számos problémát okozott a kitöltők számára a szakmai háttér hiánya, valamint az új rendszer informatikai, technikai sajátossága.

Az is elmondható, – bár a jogszabály szöveg szerint csak az adatszolgáltatást írja elő a jegyzők számára – hogy az adatok következetes kitöltésének teljesülése érdekében az önkormányzatok részéről egy folyamatosan vezetett nyilvántartás. Ez utóbbi több helyen nem teljes, vagy egészen hiányzik. Ezért a vízügyi ágazat - a Belügyminisztérium engedélyével és támogatásával - arra az álláspontra jutott, hogy szükséges egy, a TSONline rendszer működésével és kitöltésével kapcsolatos országos szintű

tájékoztató/interaktív bemutató megtartása, az adatszolgáltatók minél szélesebb körben történő megkeresésével.

Igazgatóságunk működési területén 2019. január 22-én Szekszárdon, január 29-én Székesfehérváron és január 30-án Veszprémben került sor a rendezvény

megtartására, a Megyei Kormányhivatalok bevonásával. Mindegyik rendezvényen két előadás hangzott el. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság részéről Rajz Renáta az adatszolgáltatás fontosságáról, az adatszolgáltatást előíró, valamint azt megalapozó, sokrétű jogszabályi háttérrel tartott előadást.

Ezt követően a Vízügyi Igazgatóság képviselője az adatszolgáltatás eddigi tapasztalatairól, az online felület kitöltéséről, az abban beépített kommunikációs lehetőségekről, az adattartalom elvárásairól tartotta meg előadását. Szekszárdon a Bajai Vízügyi Igazgatóság részéről Piriczki Boglárka, a két másik helyszínen Somogyiné Neuperger Livia tartotta meg az előadást. Székesfehérváron 70 %-os, Veszprémben 75%-os volt a települések képviselete a rendezvényen.

Nádvágás a Velencei-tavon

A Velencei-tó nád állománya

A Velencei-tó területének 40 százalékán, mintegy **1030,0 hektár** területen található napjainkban náddal fedett terület, amely a Magyar Állam tulajdonában és Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság (KDTVIZIG) vagyongazdálkodásában van. A nádvágás a vízügyi kezelő KDTVIZIG, és természetvédelmi kezelő Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság (DINPI) megállapodása alapján, az alábbi területi megoszlásban történik:

- DINPI által felügyelt és bérbe adható nádterület nagysága: 380,0 ha
- KDTVIZIG által felügyelt és bérbe adható nádterület nagysága: 650,0 ha

(Folytatás a következő oldalon)

Víz-ügyünk

A nádvágás éves előkészítése általában minden évben november hónapban kezdődik a tóparti önkormányzatok, a parti területek tulajdonosai, a természetvédelmi kezelő és a rendőrkapitányság bevonásával, az engedélyt a Fejér Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya adja ki. Nádvágás december 1. és február 15. között végezhető, de kedvező időjárási körülmények esetén a DINPI engedélyével a nádaratás február 28-ig folytatható. A tó művi partvonalának 25,8 km hosszban történő takarítása minden év április 30-ig, az idegenforgalmi szezon kezdetéig kell, hogy befejeződjön.

Nádvágásra a KDTVIZIG által felügyelt és bérbe adott területeken évenkénti szerződések megkötésére kerül sor az 1990-es évek óta.

Kétféle nádvágási szerződés kerül megkötésre. Az ún. **haszon nád** szerződések (mezőgazdasági termékértékesítési) a nádvágók által beadott igények és árajánlatok alapján kerülnek megkötésre, valamint az ún. **vízminőség-védelmi nádvágási szerződések**, melyekre pályázat útján lehet ajánlatot tenni és a vízminőség-védelmi nádvá-

gásra kijelölt táblákra vonatkozik. Ezen kijelölésnél a fő szempont az ötévente elvégzett nádminősítési térképen jelölt III. – IV. – V. osztályú nádterületek felújítása, illetve a 4-5 éve nem vágott nádterületek vágással történő frissítése.

A 2018/2019. évi téli félévi nádvágás

A Velencei-tavi 2018/2019. téli félévi nádvágás előkészítése 2018 novemberében kezdődött. A Velencei-tavon a nádvágási idény naptári kezdőnapjára (2018. december 1.) a nádvágás feltelei nem alakultak ki, mivel a tavon teherbíró, összefüggő jég nem volt, nem alakult ki oly mértékű jégvastag-

ság, mely lehetővé tette volna a nádvágást a belső területeken. Így csak a külső, feltöltődött tóterületeken lehetett munkát végezni. Kisgépekkel és Seiga típusú nádarató gépekkel vágták a táblákon található nádat.

A Velencei-tónál 2019. február 15-ig **85,64 ha** nád került levágásra - haszon nád szerződés szerint 71,70 ha, saját kivitelezésben 13,94 ha - amely mennyiség a teljes aratható terület arányában **8,31%**.

Szöveg: Galló Beáta

A képen Németh Imre mederőr

(2018 decemberében igazgatósági elismerésben részesült)

Új hidrometeorológiai állomás

2018 novemberében újabb állomással bővült a Közép-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság távjelző állomáshálózata. A bérlet területén, a DRV Zrt. Velenicei Üzemvezetőségének telephelyén létesített új hidrometeorológiai automata állomás az 1985-2016. között üzemelő Velencefürdő állomás utódállomásként működik tovább. A korszerű eszközökkel felszerelt hidrometeorológiai állomáson csapadékmennyiség (mm), léghőmérséklet (°C) és légnedvesség (%) regisztrálása történik, 10 perces gyakorisággal. Az adatok az Igazgatóság dolgozói számára hozzáférhetőek, az adatelérés módjáról a Vízirajzi és Adattári Osztály ad tájékoztatást.

Szöveg: Simonics László

Sikeres akkreditáció

A hatályos jogszabályok szerint hatósági döntéseket csak olyan vizsgálatok alapján lehet hozni, amelyek akkreditáltak, vagyis ellenőrizhető, nyomon követhető és az adott szabványok szerinti mintavételre alapulnak. Ennek érdekében hozták létre a Vízügyi Igazgatóságokon az akkreditált mintavevő munkacsoportokat. A minőségbiztosítási rendszert 4 évente meg kell újítani, ezen időszakon belül a működését a nemzeti Akkreditáló Hatóság rendszeresen felülvizsgálja. A dokumentáció megfelelőségén felül ilyenkor a mintavételi gyakorlatot is ellenőrzik. A fehérvári munkacsoport minőségbiztosításának második, sikeres felülvizsgálata 2019 januárjában zárult le, az erről szóló igazolás februárban érkezett meg.

Szöveg: Kóbor István

 NEMZETI AKKREDITÁLO HATÓSÁG 	
Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Dr. Csonki István igazgató <u>Székesfehérvár</u> Balatoni út 6. 8000	Iktatószám: AI-002/19-5 /2019 Ügyiratszám: NAH-7-0057/2016/F2 Ügyintéző: Dócs Nikolett
Tárgy: Akkreditált státusz fenntartása	
HATÁROZAT	
A Nemzeti Akkreditáló Hatóság (1119 Budapest, Tétényi út 82., adószám: 15833820-2-43, a továbbiakban: NAH) által 2018. november 15-én megindult második felülvizsgálat eredményeként a NAH a 2015. évi CXXIV. törvény (a továbbiakban: Natv.) 8.§ (8) bekezdés a) pontja a 14.§ (1) bekezdése és a 424/2015. (XII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 1.§ és 3.§ (1) bekezdésében foglalt jogállása alapján a	
Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Mintavevő Munkacsoport 8000 Székesfehérvár, Balatoni út 6. részére	
a NAH-7-0057/2016 nyilvántartási számon 2016. július 27-től 2021. július 26-ig	
1. <u>felszíni víz, szennyvíz helyszíni vizsgálata</u> területre az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 szabványnak való megfelelést igazoló, valamint a	
2. <u>felszíni víz, szennyvíz mintavétele fizikai, kémiai (általános kémiai, szerves- és szervesetlen mikroszennyezők) vizsgálatok céljára</u> területre az MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 szabvány 4. fejezetének és 5.1-5.3., 5.4.1-5.4.2., 5.4.7., 5.5.1-5.5.7., 5.6-5.9., 5.10.1-5.10.3., 5.10.7-5.10.9. szakaszainak való felkészültség alapján az	
akkreditált státuszt fenntartja.	
A követelményrendszer változását a határozat részét képező Részletező Okirat (3) tartalmazza.	
A NAH a Natv. 12.§-a alapján az akkreditált szervezetekről és természetes személyekről vezetett nyilvántartást módosítja.	
1119 Budapest, Tétényi út 82. · Adószám: 15833820-2-43 · Telefon: +36-1-550-1307 Postai cím: 1464 Budapest, PF. 1581 · E-mail: titkarsag@nah.gov.hu · Internet: www.nah.gov.hu	

Határainkon túl

Laskovics Tamás, a Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály munkatársának útiélményei

Föld- és csatornamérés a Távol-Keleten

A Geodézia facebook csoportban találtam rá egy hirdetésre még január 16-án, amelyben egy földmérő mérnököt kerestek egy távol-keleti országba földmérési munkákra, körülbelül 2-3 hónapra. A hirdetésben szerepelt, hogy mind az utazás, mind a szállás és egyéb költségeket a munkáltató cég állja, így gondoltam, hogy hajrá, beadom a jelentkezésem, és meglátjuk, mi lesz. Ha sikerül, lesz egy pár hónapos kalandom, ha nem, akkor legalább megpróbáltam. Még azon a héten pénteken behívtak egy beszélgetésre, majd a következő hétfőn hívtak a hírrel, hogy engem választottak a munkára. A hír nagyon meglepett, nem is igazán számítottam rá, ezért, amikor közöltem a főnökömmel, Csehóné dr. Szilasi Ritával, hogy szeretnék egy ilyen út miatt kivenni 2 hónap fizetés nélküli szabadságot, ő is meglepődött először. Viszont hamar tudtomra adta, hogy támogatja a döntésem, és a segítségével megszereztük az igazgatóhelyettes urak és az igazgató úr támogatását is. A kollégáim a D/2-es osztályon mind melletttem álltak és segítettek elosztani a félelmeimet az úttal és a munkával kapcsolatban. Külön köszönettel tartozom Krivus Krisztiánnak és dr. Palkó Gábor Ferencnek, akik átvették erre az időre a munkámat és erre még csak győzködni sem kellett őket.

Január 21. után csak úgy repült az idő a február 9-ei indulásig. Mivel a munkáltatónál rögtön azzal kezdték a tárgyalást, hogy aláírtam velem egy titoktartási nyilatkozatot, ezért nem beszélhetek arról, hogy melyik országban vagyok jelenleg is, de annyit elmondhatok: körülbelül 10.000 kilométerre van Magyarországtól, összesen az időeltolódással együtt 26 óra volt a repülőút. 4

kötelező oltást kellett kapnom, hogy biztonságban kiutazhassak, napközben a hőmérséklet általában 33-34 fok körül van. Az ország békés, az emberek kedvesek, viszont közlekedni nem tudnak: a kresz náluk csak egyfajta iránymutatás, sokkal inkább használják a reflexeiket az utakon, semmint, hogy betartsák a szabályokat.

Maga a munka gyakorlatilag egy csatornafelmérés, amit egy nagyvárosban végzünk. A következő 4-5 évben az itteni kormánnyal és önkormányzattal együttműködve, magyar cégek segítségével egy szennyvíztisztító üzem épülne a városban. Jelenleg a csatornahálózat egyben vezeti el a csapadékvizet és a szennyvizet is, egyenesen az itteni patakokba és folyókba. Az üzem mellett épülne egy új csatornarendszer is, amivel külön lehetne választani a csapadék- és szennyvizet. A csatorna rendszer felmérésére azért van szükség, mert egyrészt szinte semmi információ nem áll rendelkezésre erről, másrészt azért, hogy a tervezők képet kapjanak arról, hogy felhasználhatóak-e a jelenlegi csatorna szakaszok, vagy teljesen újakat kell majd építeni helyettük.

Maga a csatornafelmérés, pontosabban egy aknának a felmérése három nagyobb munkarészre osztható. Először geodéziai pontosságú GPS-szel meghatározzuk az akna helyét WGS84 koordináta-rendszerben, majd felnyitjuk az aknát, végül egy speciálisan erre a célra gyártott kamerával belenézünk a bejövő és a kiemenő csövekbe.

Az első lépéshez, a munka geodéziai részéhez kellett főleg elsősorban az én szaktudásom. Az itt használt

módszer egy hálózatos RTK megoldás, saját bázis állomással. Ez annyit jelent, hogy a helyi földhivaltól kapott 12 alappont egyikére felállítottunk egy GPS bázist (ez egy olyan GPS egység, mely képes a bázis koordinátáinak sugárzására, egyszerre adó és vevő is, és az általa sugárzott korrekciós adatok alapján a már helyes rendszerben meghatároztunk egy pontot az irodaház tetején, amelyben az irodánk van. Erre azért volt szükség, mert az alappont közterületen van, így, mivel nekünk napi 24 órában szükségünk van a bázis működésére, nem tudtuk ott megoldani az állandósítását, míg az irodaház teteje ilyen szempontból sokkal biztonságosabb opció volt. Miután meghatároztuk a leendő bázisunk helyét, átvittük a GPS-t erre pontra, majd itt egy műszerlábon „állandósítottuk”. Miután ezzel megvoltunk, a GPS mérés már könnyen ment, eltekintve a heti egyszeri pár órás serverleállásoktól.

GPS bázisállomás

A helyszíni mérés második szakasza az akna felemelése és az adatok kiírása. Ilyen adat például az akna mélysége, a bejövő és a kimenő cső csatlakozásának a mélysége, ezek átmérője (általában 60, 80 és 100 cm átmérőjű csövekkel találkozunk), az akna nagysága és anyaga, valamint a fedlap alakja. Ezek mellett nagyon fontos a csövekben folyó víz folyásirányának meghatározása, ami sok esetben a feltelítődések miatt nem egyszerű.

A mérés harmadik része a kamerázás, melynek segítségével felmérjük a bejövő és kimenő csövek állapotát. Mind-egyik szakasról egy-egy videót készítünk, valamint feljegyezzük, hogy az adott szakaszt kell-e tisztítani (általában kéne), amit majd a helyi önkormányzat egyszer talán elvégez.

Én és a Mekong

Ez a terepi munka egy akna esetében általában 10-15 percet vesz igénybe. Minden nap, a vasárnapot kivéve reggel 8-tól délután 4-ig dolgozunk két csapatban. Egy-egy csapat napi olyan 35-40 aknát képes megcsinálni.

A csatorna aknák mérése mellett még szoktunk úgynevezett folyókákat mérni, ezek körülbelül 30 cm széles és 50-90 cm mély betonnal fedett árkok, melyekben a vizet vezetik el. Ezek mérése úgy történik, hogy 25 méterenként, vagy töréspontokban merünk egy pontot GPS-el, majd megmérjük a mélysé-

gét, amíg el nem jutunk egy kifolyásig az egyik patakba.

Egy másik ilyen (papíron) könnyebb feladat az, amikor a patakok partján átere-szeket merünk és házi bekötéseket, amik a patakpárti házakból vezetnek egyenesen bele a vízfolyásba. Ilyen esetekben megmérjük a patak rézsűjében a kitor-kolló csövet, továbbá ennek az irányát.

A munkán kívül a szállás nagyon jó, mindegyikünknek (hárman érkeztünk, plusz ketten már egy éve itt éltek kinn) egy két szobás, konyhával és fürdővel ellátott lakásunk van, úgyhogy erre egy

szavam nem lehet. Minden előzetes várakozásomat felül-múlta.

A helyi ételek finomak, és a jobb helyeken szerencsére vigyáznak arra, hogy az erős szoszokat csak a fogások mellé adják külön tálakban, de sok

helyen a chili paprikát és minden egyéb finomságot belefőzik az ételbe. Mivel itt télen is 30 fok körüli az idő, ezért az italokat jéggel teli poharakkal együtt adják, ám nekem kellemes meglepetés volt, hogy nem öntik ki az üdítőket rögtön, hanem az

A helyi főétel

ember választhatja azt is, hogy üvegből issza azt meg.

Amire vigyázni kell, hogy csapvizet nem szabad inni, valamint a szúnyogok, melyek közül a nappaliak a dengue-lázat, az estiek pedig a maláriát terjesztik előszeretettel. Szerencsére ahol mi vagyunk, ott ezek a betegségek nagyon ritkán fordulnak elő.

Mindent összegezve, a munka fárasztó, de jó látni a nap végén Autocad-ben a méréseinket és azt, hogy van haszna a munkánknak. Az emberek kedvesek, de rendrakásban fejlődhetnének. Az ételek jók, de hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem hiányoznak az otthoni ízek, továbbá a családom, a barátaim, és végül, de nem utolsósorban, a víz-ügyes íróasztalom.

Szöveg: Laskovics Tamás

Látkép a Mekong partján

Víz-tükör

Interjú Dr. Csonki Istvánnal, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság igazgatójával. Az interjú a Fehérvári beszélgetések című kiadvány számára készült.

Beszélgetőtárs és lejegyezte: Vakler Lajos

Nálunk minden megvan, ami a szakmából kell

Mindennapi életünkben kiemelten fontos a víz, ezért fontos, hogy olyan emberek vegyenek körül bennünket, akik ezt hitelesen meg tudják fogalmazni. Miként választottál hivatást?

Az első vízzel kapcsolatos élményem egy öröm. Videotonos szülők gyermeke vagyok, a fehérváriak minden bizonnyal tudják, hol van a Papagáj lakótelep, ott nőttem fel. Ott van a közelben az Aszalvölgyi-árok, a másik oldalon a Fiskális úti óvoda, ahova jártam. Az 1964-65-ös időszakban az Aszalvölgyi-árkon egy rendkívüli árhullám vonult le. Ekkor találkoztam először a nagy vízzel (...). Borzasztóan örültem, amikor reggel vitt az édesanyám az óvodába és egy hatalmas tenger tárult elém. Ellepte a hidat is, így három napig nem kellett mennem oviba. Ez volt az első

közvetlen árvízi élményem. Ezt követően is maradtam végig a víz mellett, akik ismernek, tudják, hogy a környékünkön nagyon sokat horgásztam, majd lejártunk a barátaimmal Csalára. Többen még emlékezhetnek a pataknál egy második világháborús bombatöltésre, ahol kiszélesedett, oda jártam horgászni, de már akkor kötődtem a Velencei-tóhoz is. A horgászat, a természet és a víz szeretete mindig megmaradt nekem. (...) Amikor édesapámmal, aki villamosmérnök volt, közöltem, hogy vízépitő mérnök szeretnék lenni, rám bízta a döntést, mondván, legalább valaki meg tudja szeretni a csapot...

Melyik volt az az első pillanat, ami-

kor már tudtad, hogy számodra ez nem megélhetési forrás lesz, hanem csupa nagybetűs hivatás?

Tízennyolc éves koromban dőlt el, hogy bizonyosan ez lesz a végleges szakmám. Karászi Kálmán bácsi volt a vízügyi igazgató, és felajánlott a vízügy részéről egy ösztöndíjat. Megköszöntem és elfogadtam, tetszett az ajánlat, ami azt jelentette, hogy visszajöttem Fehérvárra. Tudni kell, hogy aki Pesten

pedig végig tudtam hallgatni valamenyny operát. Két évet töltöttem el így, ezt követően átkerültem a Vígyszínházba, ahol már nem díszletezőként dolgoztam, hanem segédszínészként. Mindvégig megmaradt nekem ez a kötődés és úgy jöttem haza Fehérvárra, hogy volt egy érvényes segédszínész szerződése. (...) Természetesen örömmel jöttem, hiszen ösztöndíjasa voltam a cégnek. 1983. szeptember elsejét írunk.

Milyen íve volt a pályád-nak?

(...) Vízrendezési ügyintézőként kezdtem, majd árvízes ügyintéző lettem. Ezt követően tőrszabályozási előadóként dolgoztam, utána tőrszabályozási árvízvédelmi csoportvezető lettem, majd vízkár elhárítási osztályvezető, műszaki igazgatóhelyet-

tes, aztán pedig igazgató lettem. Tehát elmondhatom, hogy végigjártam azt a ranglétrát, ami kellett ehhez a szakmához. Itt nem elég a szakmai tudás. Ahhoz, hogy ezt a területet ismerjem, nem elég a bürokráciát megtanulni, nagyon fontosak az emberi kapcsolatok is. Büszkén mondhatom, hogy több mint 320 fős létszámmal dolgozunk és 305 munkatársamat személyesen ismerem. Amikor műszaki ellenőr voltam, aludtam gátórházban, tanyahajón, tehát az emberekkel közvetlen kapcsolatban voltam.

Egyenes utad volt?

Az egyetem alatt is folyamatosan dolgoztam, pénzt kerestem. Egyetemista munkákat végeztem, vagon kirakodás, sörgyár, aztán másodéves koromtól sikerült bejutnom az Operaházba mint díszletező. Ez borzasztóan jó volt, mert nappal ott volt az egyetem, este pedig az előadás. Nem utolsósorban pedig jól lehetett vele keresni, emellett

tes, aztán pedig igazgató lettem. Tehát elmondhatom, hogy végigjártam azt a ranglétrát, ami kellett ehhez a szakmához. Itt nem elég a szakmai tudás. Ahhoz, hogy ezt a területet ismerjem, nem elég a bürokráciát megtanulni, nagyon fontosak az emberi kapcsolatok is. Büszkén mondhatom, hogy több mint 320 fős létszámmal dolgozunk és 305 munkatársamat személyesen ismerem. Amikor műszaki ellenőr voltam, aludtam gátórházban, tanyahajón, tehát az emberekkel közvetlen kapcsolatban voltam.

(...) Sikeres ember vagy, ez nem titok. Voltak-e kudarcaid, olyan pillanatok, amikor ott álltál egyedül a szakmai hidegben?

Sohasem. Percek, nehéz döntések igen. Szakmai válságom nem volt, emberi néhány. Voltak néhányan, akikről kiderült, hogy nem egyenes emberek, nem igazán őszinték. Kialakult bennem egyfajta védekezés: a saját dolgozókkal szemben maximálisan nyitott vagyok, de a külvilággal szemben megmaradt bizonyos távolságtartás bennem. Tudom, hogy nekem ma már hosszú idő kell ahhoz, hogy egy máshonnan érkező emberrel úgy tudjak beszélni, mint a kollégáimmal.

Beszéljünk a sikerekről: van-e olyan történet így visszagondolva, amely meghatározta a szakmai életedet, amire bátran támaszkodhatsz ma is?

Érdekes módon ez a tiszai árvízvédekezéshez kötődik. A szokásos menetben zajlott az életem, jó ideig nem volt árvíz Magyarországon, aztán 1990-től három-négy éven keresztül berobbant a Tisza. Elődeim, az igazgató és a műszaki igazgatóhelyettes is említették, hogy nem tudják, mi lesz a fiatalokkal, hiszen a Dunántúlon utoljára 1965-ben volt dunai árvíz. Ezt követően az a generáció, amelyik ezt végigdolgozta, megélt, lassan nyugdíjba vonult. Azt mondták, akik már számítógépet használnak, akik informatikával foglalkoznak, teljesen más világban nőttek fel, hogy fognak teljesíteni egy árvíz idején? 90-ben jött a nagy kihívás, amikor az ágazat már létszámban leépült, így természetes volt, hogy a dunai vízügyi igazgatóságok is elindulnak és – idézőjelben – átmennek a másik oldalra, hogy elkezdjenek védekezni a Tiszánál. Ott voltak azok a kiemelt szakmai szempontok, amikor egyedül van az ember, kap egy csoportot, amely négyöt főből áll, nincs gyakorlati tapasztalata arról, mit kell tennie egy nagyon nagy víz láttán és tőle várják a döntéseket.

Mit érez ilyenkor egy ember?

Volt egyfajta tisztelet a víz iránt bennem és volt bennem félelem. Aki azt

mondja, hogy árvíz idején nem fél, az nem mond igazat. Aki meglátja a Tiszát egy tetőző vízállásnál és látja, hogy a gátból már csak 20 centi van, és a másik oldalon megjelenik egy szivárgás, egy buzgár és húsz ember arra vár, hogy megtudják, mi a teendő, akkor határozottnak kell lenni. Ez az alapja mindennek: amikor azt mondtam, amit tanultam, józanul elgondoltam, végrehajtották. A második nap jöttek különböző emberek, különböző ötletekkel, de azt mondták az embereim, mi azt csináljuk, amit az a kék ruhás mondott, aki én voltam. Ez volt az első pillanat, amikor azt mondtam, érdemes volt ezt a szakmát megtanulni. (...)

Néha azért ökölbe szorul a kezed?

Nem.

Kolontáron sem?

Kolontáron sem, ugyanis ha valaki a bajban nem őrzi meg a nyugalmát, akkor ott tényleg nagy baj van. Csúnya szavakkal nem lehet tekintélyt szerezni, ahogy jópofáskodással sem. Nagyon fontos, amit kérdeztél: négy éve tartok szakmai előadásokat a Bajai Egyetemen, a tantárgy neve védekezési menedzsment. (...) Nagyon sok védekezésen vettem már részt és tudom: bármilyen jó barátság van két ember között, ha össze vannak zárva a nap huszonnégy órájában és ténylegesen dolgoznak a kritikus helyzetek megoldásán, akkor két hét a maximum, amit kibírnak egymással. Nagyréven alkalmaztam azt a megoldást, és bejött: amikor láttam, hogy egy kapcsolat elmergesedett, akkor adtam az embernek egy nap szabadidőt. Ez azt jelentette, hogy ott a védvonalon sétálhatott, ha akart bement a városba, tehát kivettem a szolgálatból. Ez elég volt ahhoz, hogy lehiggadjon, megnyugodjon. Fontos az is, hogy miként válogatjuk össze a csapatot Tíz éve csináltam először olyat, hogy egy csapatba beválogattam kezdő mérnök hölgyeket. Kiderült, hogy rendkívül jó hatással vannak a közösségre és nemcsak azért, mert egy hölgy előtt sokkal választékosabban

fogalmaznak a férfiak, hanem családiasabb lett a hangulat.

(...) Felelősségteljes emberek dolgoznak a vízügynél?

Maximálisan. Azt szokták mondani, ha védekezés van, akkor a vízügy átmegy egy katonai szervezetbe. Ilyenkor jelentést kell tenni. Ha én most kimegyek a védvonalra és találkozom a gátőrökkel, elbeszélgetünk. Amikor azonban védekezés van, automatikusan mindenki átvált a jelentésre és megvan az a hierarchia, ami a védelemnél elsődleges fontosságú. (...)

Ha a ma vízépítő mérnök fiataljai ötletesek, gondolkodnak, könnyebb dolga van az első számú vezetőnek?

Nem feltétlenül, de a fiatalok innovatív gondolkodására nagy szükség van. A világ megváltozott: ha visszaemlékszünk a 80-as, 90-es évekre, alig volt dolgunk az államigazgatásban. Megkaptuk az ellátmányt és abból gazdálkodtunk. Ma már ki kell mennünk a piacra, működési bevételeket kell szerezni és ehhez ötletek kellenek. Ma már nem lehet elképzelni a vízügyi munkát anélkül, hogy ne építsünk ki jó kapcsolatokat az egyetemekkel. A mindennapok során ezt meg tesszük, voltaképpen nem történik más, minthogy kicseréljük, megosztjuk a tudásunkat. Igazgatóságunk felügyelete alá tartozik a Velencei-tó és a Balaton is, a tározóink száma több mint tíz, három megye és ez másfél millió embert jelent. Több ezer km vízfolyásom van, van egy folyónk is, a maga 120 km-ével. Karászi Kálmán bácsi hajdanában mondta, ez az az igazgatóság, ahol minden megvan, ami a szakmából kell, s aki valóban meg akarja tanulni, az itt nálunk megteheti, és bárhova kerül az országban, ezt a gyakorlatot biztos tudja használni.

Példakép lettél?

Nem, azok között vagyok egy vezető, akik tudják, hogy az ajtó nyitva van. Munkatárs vagyok, társ, aki mindig válaszol a kérdésekre.

Tanulunk

NKE – nyílt nap

2019. január 17-én újra nyílt napot tartott a Nemzeti Közszerzőgálati Egyetem Vízúományi Kara a szakközépiskolai és gimnáziumi tanulók számára. Kovács Gábor oktatási rektorhelyettes hangsúlyozta, hogy a karra jelentkezők nem csak szakmát, hanem hivatást is választanak maguknak. Bíró Tibor, a kar dékánja elmondta, hogy a három alapszak - építőmérnök, környezetmérnök és vízügyi üzemeltetési mérnök - valamelyikének elvégzése után már újonnan induló mesterszakokon is tudják majd folytatni a diákok a tanulmá-

nyaikat. Tájékoztatót kaptak a diákok arról is, hogy jelentős infrastrukturális fejlesztésekre fog sor kerülni a vízúományi karon.

A nyílt napon a Magyar Víz-üzemeltetési Szövetség és több víz-üzemeltetési szolgáltató is bemutatkozott az érdeklődők számára, valamint az OVF részéről Siklós Gabriella és Fodor Zsuzsanna népszerűsítették a vízügyi szakmát.

A nap folyamán Siklós Gabriella levezetésével „Nők a műszaki pályán” pódiumbeszélgetésre került sor a női hallgatók számának növelése érdekében. A beszélgetésre interjúalanyként kapott meghívást az OVF részéről Fodor Zsuzsanna, a MA VÍZ részéről Nagy Edit, az ADUVIZIG részéről Vízné Virág Éva és a KDTVIZIG részéről Neppné Rohr Katalin.

Az interjúk során személyes tapasztalatokon, történeteken keresztül ismerhette meg a hallgatóság a műszaki területen dolgozó nők pozitív tapasztalatait valamint, kihívásait, és az azokra született egyéni megoldásokat, problémakezelési módokat. A laza, jó hangulatú beszélgetés során a résztvevők egybehangzó véleményét lehetett leszűrni, mely szerint mind a vízüzemeltetési, mind pedig a vízügyi szakmát nőként is lehet és érdemes választani, mely szakmákban összeegyeztethető (ha nem is minden nap könnyen) a család és a munka a nők életútja során.

Szöveg: Neppné Rohr Katalin

Szakmai hetek a Jákyban

2019 februárjában rendezték meg a szakmai heteket a székesfehérvári Jáky József Szakgimnáziumban. A magasépítő és földmérő szakokat is felvonultató iskolával a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság folyamatos kapcsolatban van a szakmai utánpótlás nevelés területén. A szakmai hetek célja az volt, hogy a pedagógusok és szakemberek a diákok számára életszerűvé tegyék a tanult szakmát, ennek érdekében olyan előadókat hívtak meg, akik megismertethették a fiatalokkal azokat a tevékenységeket és hatásköröket, melyekkel később majd napi munkájuk során találkozhatnak.

Igazgatóságunkról a Vízrendelési és Öntözési Osztály három munkatársa, Lunczer Csaba, Kormos Dávid és Porpáczy Lajos egy drónos bemutatón keresztül egészítette ki a fiatalok tan-

órai ismereteit, hozta gyakorlat közelbe azokat a megoldásokat, melyeket ez idáig csupán elméleti oldalról volt alkalmuk elsajátítani.

Képzések az Igazgatóságon

A jogszabályok változásainak következményeként 2018. január 1-jétől minden vízügyi igazgatási szervnél foglalkoztatott közalkalmazottnak négy éves továbbképzési kötelezettsége van. Cél, hogy a munkatársak feladataikat megfelelő szakmaisággal, nívósan és eredményesen lássák el.

2018 elején a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóságon is megkezdődtek a képzések. Tárgyév végén a továbbképzésre kötelezett munkatársak száma 321 fő volt, közülük vezető: 15 fő, felsőfokú végzettséget előíró munkakört betöltők: 85 fő, középfokú végzettséget előíró munkakört betöltők 108 fő, alapfokú végzettséget előíró munkakört betöltők: 108 fő.

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Nemzeti Községi Igazgatóság szervezésében lezajlott képzéseken résztvevők visszajelzései alapján elmondható, hogy az előadások, szakmai továbbképzések oktatóinak munkája magas színvonalon folyt, az előadott ismeretek hasznosak, tartalmasak voltak.

Az Informatikai biztonságosság e-learning kötelezően előírt képzést va-

lamennyi a vízügyi ágazatban számítógép előtt dolgozó munkatárs teljesítette.

Igazgatóságunkon lezajlott belső képzések előadói voltak az OVF részéről Reich Gyula, aki a Nemzeti Vízügyi Stratégia című képzést Székesfehérváron 53 fő részére adta elő. Tóth Sándor műszaki igazgató-helyettes előadásában a hasonló tárgyú képzés két alkalommal, összesen 62 fő részére folyt le. A Nemzeti Vízügyi Stratégia szerepe a területi vízgazdálkodásban, Árvízvédelem, Magyarország Védelmi Igazgatása és Az elektronikus ügyiratkezelés alapjai című képzéseket Horváth Angéla osztályvezető, Lendvai Csaba szakaszmérnök, Pécseli Péter szakaszmérnök, Rochi Gábor területi felügyelő és Stigler Gábor osztályvezető előadásában hallgathatták meg a kollégák. A továbbképzések Igazgatóságunk működési területén belül a következő helyszíneken kerültek megrendezésre: Agárdon, Sióagárdon, Siófokon, Székesfehérváron és Veszprémben.

Igazgatóságunk munkatársai közül többen vesznek részt szakmérnöki képzésben, egyéb iskolarendszerű, vagy iskolarendszeren kívüli tanulmányokat folytatnak. Ezen felül a szakmai utánpótlás

képzés érdekében munkatársaink oktatóként, mentorként vesznek részt duális képzésben, valamint 2019 nyarán is biztosítunk gyakorlati helyszínt a jövő szakembereinek.

Szakmai szervezetek hírei

Vezetőség választás - MHT Tolna Megyei Terület Szervezet

2019. december 4.-én került sor a Magyar Hidrológiai Társaság Tolna Megyei Területe Szervezetének tisztújító vezetőségválasztásra. A rendezvényen a Társaság szabályzatának megfelelően beszámolót hallgathattak a részt vevő tagok az elmúlt négy év eseményeiről, a

taglétszám és a szervezet pénzügyi helyzetének alakulásáról. A beszámolót követően a területi szervezet elnöksége leköszönt.

A titkos szavazást követően, az érvényes szavazatok alapján az új vezetőség az alábbiak szerint alakult meg:

Elnök: Gaál Zoltán

Elnökségi tagok: Beke Zsolt, Gaál Zoltánné, Kovács Gábor

Titkár: Neppné Rohr Katalin

A megalakuló új elnökségnek csak az elnökségi tagok sorában történt változás. Palotásné Kővári Terézia korábbi tisztségét egyéb elfoglaltságai miatt már nem tudta vállalni, így helyét Kovács Gábor a Mezőföldvíz Kft. Paksi Főmérnökségének vezetője vette át, aki évek óta aktív tagja a területi szervezetnek.

Szöveg: Neppné Rohr Katalin

Személyi hírek

Kitüntetések

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter a Víz Világnapja alkalmából, 2019. március 22-én a vízügy érdekében végzett kimagasló tevékenységükért két munkatársunkat elismerésben részesítette.

Kravinszkaja Gabriella, a Vízrajzi és Adattári Osztály osztályvezetője Vásárhelyi Pál Díjat kapott,

Szissenstein Ferenc, a Balatoni Vízügyi Kirendeltség hajóvezetője miniszteri elismerésben részesült

Igazgatósági elismerések

2018 év végén is lehetőség volt kiemelkedő teljesítményt nyújtó munkatársaink elismerésére. Az igazgatósági elismerések adományozására az eddigi gyakorlathoz hasonlóan dolgozóink tehettek javaslatot. Elismerésben részesültek:

Beke Zsolt	szakaszmérnökség vezető	Tolna Megyei Szakaszmérnökség
Gajárszky Rudolf	főenergetikus	Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály
Kaszlerné Széki Judit	pénzügyi ügyintéző,	Tolna Megyei Szakaszmérnökség
Komáromi Miklós	területi műszaki ügyintéző	Balatoni Vízügyi Kirendeltség
Kövi Gyuláné	kiemelt funkcionális ügyintéző	Közigazdasági Osztály
Lunczer Csaba	geodéziai és térinformatikai referens	Vízrendezési és Öntözési Osztály
Németh Imre	mederőr	Fejér Megyei Szakaszmérnökség
Németh István	szerelőipari szakmunkás	Tolna Megyei Szakaszmérnökség
Szakál Péter	mederőr	Veszprém Megyei Szakaszmérnökség
Szeiman Erzsébet	adminisztrátor	Vízrajzi és Adattári Osztály
Szissenstein Ferenc	hajóvezető	Balatoni Vízügyi Kirendeltség
Varga László	folyó- és tógazdálkodási referens	Balatoni Vízügyi Kirendeltség

Emléklapot kaptak azok a munkatársak, akik a 2018-as évben ünnepelték kerek születésnapjukat

Boldizsár Gábor, Dömötör Lajos, Fazekas Egon, Fürederné Szilágyi Mária, Holler Zsolt, Kocsis Géza, Lendvai Csaba, Pap Sándor, Réthalmi Tibor, Törzsökné Rosta Éva, Veres Sándor

Kitüntetettjeinknek, születésnaposainknak szívből gratulálunk, munkájukhoz további sikereket kívánunk!

A 2018. december 17 – 2019. március 15. közötti időszakban Igazgatóságunkon a következő személyi változások történtek

Közalkalmazotti jogviszonyt létesítettek

Asztalos Gábor	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	gátőr
Bene Péterné	Közigazgatási Osztály	bér és munkaügyi ügyintéző
Csobaji Lehel Ákos	Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály	vízminőség-védelmi referens
Ganda István	Fejér Megyei Szakasz mérnökség	csatornaőr
Horváth Ákos Józsefné	Vízrendezési és Öntözési Osztály	vízrendezési ügyintéző
Józsa Eszter	Fejér Megyei Szakasz mérnökség	bér és munkaügyi ügyintéző
Kassay Éva	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	létesítményüzemeltető
Kaufler Eszter	Fejér Megyei Szakasz mérnökség	raktárvezető
Kirczné Abonyi Andrea	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	létesítményüzemeltető
Kovácsi Adrienn	Vízrajzi és Adattári Osztály	monitoring referens
Kunder András	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	létesítményüzemeltető
Meilinger Imre	Veszprém Megyei Szakasz mérnökség	területi felügyelő
Nagy József	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	szerelőipari szakmunkás
Nagy Tamás	Igazgatási és Jogi Osztály	munka- és tűzvédelmi ügyintéző
Nagyné Mészáros Zsuzsanna	Informatikai Osztály	informatikai és hírközlési ügyintéző
Páhyiné Barabás Enikő	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	létesítményüzemeltető
Serhók Szilvia	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	létesítményüzemeltető
Szemenyei Zoltán Sándor	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	matróz
Vidovenyecz Vivien	Vízrendezési és Öntözési Osztály	vízrendezési referens

Kinevezés módosításban részesültek

Dr. Pier Csilla	Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztály	felszín alatti vízkészlet-gazdálkodási referens
Gyöngyösi Gábor	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	gépkezelő
Gyöngyösi-Pinke Anett	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	bér és munkaügyi ügyintéző
Magda Lilla	Titkárság	kiemelt funkcionális ügyintéző
Sárecz Ferenc	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	létesítményüzemeltető
Szivler Zoltán	Veszprém Megyei Szakasz mérnökség	vízrendezési referens
Váradiné Vasas Anita	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	adminisztrátor

Közalkalmazotti jogviszonyuk megszűnt

Balogh Pál	Balatoni Vízügyi Kirendeltség	gépkezelő	
Bányainé Illés Irén	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	kiemelt funkcionális ügyintéző	Nyugdíjba vonult
Fodor Éva Rózsa	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	bér- és munkaügyi ügyintéző	Nyugdíjba vonult
Liszkai Gábor	Tolna Megyei Szakasz mérnökség	gátőr	Nyugdíjba vonult
Ódor Lajosné	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	létesítményüzemeltető	Nyugdíjba vonult
Polyák Zoltán	Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály	szerelőipari szakmunkás	Nyugdíjba vonult
Vidovenyecz Vivien	Vízrendezési és Öntözési Osztály	vízrendezési referens	

Új munkatársainknak és kinevezettjeinknek gratulálunk, munkájukhoz sok sikert kívánunk, nyugdíjba vonuló munkatársainknak pedig egészségesben eltöltött, tartalmas nyugdíjas éveket kívánunk!

Összeállította: Langbein Zita és Sütő Dóra

Nyugdíjas Klub

A Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság nyugdíjas klubja a 2018-as évben is rendkívül sok tartalmas, változatos programot szervezett, melyek során felejthetetlen élményekben, találkozássokban volt részük.

A programok sorában szerepeltek múzeumlátogatások, színház- és koncertlátogatások, egyéb kulturális rendezvények, kirándulások, részt vettek különböző előadásokon és szellemi vetélkedőkön.

Színes, színvonalas klubéletük hozzájárul szellemi és fizikai egészségük megőrzéséhez, találkozóikkal komoly és megbecsülendő közösségi értéket teremtenek.

Parlamentí látogatás

II. Andráshoz szellemi vetélkedő döntője

Győztes csapat

Séta a Sóstón

Visegrád Fellegvár

Halászlé múzeum

Aqua Mobile

Kiadja a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság.
8000 Székesfehérvár, Balatoni út 6.
Telefon: 22/315-370, fax: 22/313-275
E-mail: ujzag@kdtvizig.hu, honlap: <http://www.kdtvizig.hu>
Felelős kiadó: dr. Csonki István igazgató

Szerkesztő: Németh Tímea
A cikkek szerzői: Galló Beáta, Halasi Réka, dr. Kelemen Krisztián, Kóbor István, Langbein Zita, Laskovics Tamás, Nagy József, Neppné Rohr Katalin, Németh Tímea, Simonics László, Somogyiné Neuperger Livia, Sütő Dóra, Vakler Lajos

A Víz Világnapja a BVK-nál

Vízügyi műtárgyak a legnívósabb alkotások között

Az építőmérnöki szakma 200 éves évfordulója alkalmából a Magyar Mérnöki Kamara számos eseményt szervezett a 2018-as év végén. Ezek sorában az egyik leglátványosabb a Székesfehérvár belvárosában rendezett kültéri plakátkiállítás volt, mely a legszínvonalasabb magyar alkotásokról készített lenyűgöző fotókon szemléltette a szakma nagyságát. A plakátokon jónéhány vízügyi műtárgyat is megismerhetett a közönség

A tárlat nem titkolt célja volt, hogy tiszttelegjen az építőmérnöki szakma előtt, hiszen mind gazdasági, mind környezeti, mind pedig biztonsági vonatkozását tekintve óriási felelősség hárul az e hivatást választó szakemberekre. A Városház téren 36 óriástablót felvonultató kiállítás több tematikus tablót szentelt a vízgazdálkodásnak és árvízvédelemnek.

